

№ 13

1872 април 4, Жеравна.

Общо писмо от Гана и Люца Д. Стоянови до В. Д. Стоянов в Браила

Драгий ни бате Василе!

Дето ни пишеш, че не си ни разбирал от полувина година, пък ний сми ти проводили 5 писма. Банко₁₃₋₁ ти проводи 3 писма, пък батко Дойна ти проводи 2 писма, като [си] беше на Жеруна. И дето ни пишеш за сватбити, че не сме ги направили, нето какината Марийкина сватба, нето батковата Дойнува, ако без тебе ги [с]годохме, нема без тебе да направим сватбити. И мама и банка от ден на ден старина ги притисва. И от моя страна да ти кажа какви книги чета: българска ис-тория и свещена история, и блъгарска граммати-ка, география и аритметика. И та поздравява[т] нашия учител и нашата учителка. И та поздравява кака Къна бабина Русковчина. И ката седнем всинца от теби си думаме, много жялем за теби. И та поздравява кака Марийка и кака Радка, и Люца и Стефана⁵², и Й[о]ва. И остава-ми в надежда за добър отговор.

1872, Априлия 4

Вашята сестра Гана Димитрова

И ти като си си дохо[ж]дал, мене ма немало.⁵³ И ас пораснах и станах на 14 години. Ачи думаш, чи сми та забравили, [а] ний никоги ни та забравяме.

Люца Димитрова

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 276, л. 1. Автограф на Гана Д. Стоянова.

№ 14

1872 април 9, [Жеравна].

Писмо от Димитър Стоянов Кехайов до В. Д. Стоянов в Браила

На многае лета,

Любе[з]ней мой син Вьсил, сердечно в[и] поздравявами [в]сички - од майка [и] од сестри. Перво да ви явим как ви приехми писмото и толко[ва] сме радос[т]ни кату са казваш здраф и весел. Само дето ни ожалеш, чи не сме ви писали. Од половина година писахми два патя. Дойну ходи на Котел да занеси първото, фтору дохожда од Русия [чо-век] на ими Саву Стайкув Кънбурски, та писах писмо и ми каза, чи бес друго ша мини на Ибраил[а]. Станаха две писма, ачи са расмислях, та думам на майка в[и] „Можи да не ст[е] в Браил[а], за то[ва] не ни си писал од ноемврие“. Ачи на марта, на 21 пак ти ми